

REVISTA ECONOMICĂ

ORGAN FINANCIAR-ECONOMIC

Proprietatea și organul oficial al Asoc. instit. financiare românești din Ardeal, Banat, Crișana și Maramurăș „SOLIDARITATEA” Sibiu.

Inscris sub Nr. 22/1938 la Tribunalul Sibiu.

Apare odată pe săptămână.

Redacția și administrația: Sibiu, Strada Visarion Roman Nr. 1—3.

Abonamentul pe an: în țară: pentru autorități, bănci și întreprinderi Lei 500.—; pentru particulari Lei 400.—; pentru cooperative, funcționari publici, de bancă și comerciali Lei 300.—. În străinătate Lei 800.—. Taxa pentru inserțiuni: de fiecare □ cm. Lei 6.—

Fondator: **Dr. CORNEL DIACONOVICH.**

Director: _____

...□...

Redactor responsabil: **Dr. Mihai Veliclu.**

Sumarul:

Dela „Solidaritatea”: Apel. — Scumpetea. — Computarea activului și lichiditatea institutului „Albina”. — Problema transporturilor noastre. — Specula actuală. — Din prevederile tratatului economic româno-german. — *Cronica*: Pentru înzestrarea armatei. Director General la „Casa Generală de economii” din Sibiu. — Casa Autonomă a Fondului Apărării Naționale: Publicație.

Dela „Solidaritatea”.

Apel

Invităm băncile noastre să participe cu toată dragostea și făcând toate eforturile la subscrierile de BONURI PENTRU INZESTRAREA ARMATEI. Băncile noastre, care totdeauna și-au îndeplinit cu prisosință datoria către neamul nostru românesc, nu ne îndoim că și de data aceasta își vor face datoria de adevărate instituții naționale, împreună cu conducătorii, funcționarii și clientela lor.

Români dați obolul vostru pentru înzestrarea scumpei noastre Armate!

Consiliul de administrație

Scumpetea

O serie întreagă de motive economice și politice, au contribuit la producerea unei scumpiri a articolelor de primă necesitate. Aceasta scumpete era de prevăzut, drept urmare a perturbațiilor adânci în schimburile internaționale, perturbațiuni cauzate de starea de războiu din apusul Europei.

În coloanele acestei reviste s'a pledat de atâtea ori pentru libertățile economice, însă aceste libertăți le înțelegem pentru vremuri normale. Iar combaterea exceselor am preconizat-o totdeauna cu mijloace economice.

Scumpirea vieții, cauzată de o speculă fără scrupule, este un fenomen, care trebuie condamnat fără nicio rezervă, pentru că el produce perturbațiuni economice și sociale, de care tot omul de bun simț trebuie să se impresioneze. Specula ilicită o poate face un om, care nu se știe încadra în îndatoririle unui bun patriot. Nu putem considera drept cetățean leal și bun patriot pe individul, care în vremuri de generală strâmtoare speculează nevoile de aproape pentru a-și face avere nemuncită, cauzând în același timp nemulțumiri în rândul consumatorilor și îngreunând situația cărmuitorilor țării și a autorităților locale. Nu merită nici numele de om un atare

negustor profesionist ori ocazional lipsit de cel mai elementar simț de omenie.

La noi se vorbește prea mult de speculă, fără să fie bine judecat acest fenomen. Se pun în sarcina negustorului cu amănuntul atâtea vini și se gratifică cu acuze și observațiuni jignitoare, de cel mai pârlit consumator, chiar dacă nu i se poate reproșa nimic negustorului. Dacă consumatorul nu are destui bani, sau nu-i dă mâna să se înfrupteze din unele bunătați atrăgătoare, dar rezervate în mod logic numai pentru cei înstăriți, — atunci el apostrofează și injură negustorul detalist, — căci de demagogie nu ne-am vindecat și nici nu ne vom lecu ușor. Ori scumpirea o fac de regulă fabricile, importatorii și engrosiștii.

Trebue să fim sinceri, și să recunoaștem, că în orașele de dincoace de Carpați, sunt niște stări mai civilizate și în practicarea profesiei de negustor. Aici scumpirea revoltătoare a mărfii, așa zicând de pe o zi pe alta, nu se întâmplă. Dacă se pot constata unele excese, apoi ele se semnalează în orașele dela frontiera de vest. Acolo se practică contrabandă de coloniale spre Ungăria, unde s'au așezat unele taxe de consum considerabile asupra cafelei și ceaiului, calificate alimente de lux.

Am auzit însă că în porturile noastre: Constanța și Galați, în ciuda tuturor dispozițiilor preventive și represive luate în baza Legii speculei ilicite, — importatorii au avut obiceiul — acum nu mai e nevoie să-l mai practice, fiindcă s'a scos de sub maximalizare colonialele, — să factureze de ex. cafeaua fină cu Lei 220, per kg., dar de încasat, încasau un preț de Lei 450, iar ceaiul îl facturează cu Lei 300, însă încasează Lei 626, piperul îl facturează cu Lei 90, dar cer Lei 120, per kilogram etc.

Când ne dăm seama că toți acei importatori sunt Greci, Armeni ori Evrei, vrând nevrând îți pui întrebarea, că oare ce am făcut noi pentru românizarea aceluși comerț timp de 2 decenii? Acei străini nu se vor sinchisi de considerațiuni patriotice, ei ne vor specula mai departe, dacă nu am ajuns la conștiința necesității naționalizării comerțului de import.

Tot așa stau lucrurile și cu fabricile interne. S'au scumpit stofele, textilele,

unele alimente, într'o proporție nepermisă, fie la adăpostul cartelurilor fie la acela al membrilor cu legături din consiliile de administrație.

Având în vedere că azi se face comerț numai cu plata anticipată în numărare a prețului și că importul e condiționat de autorizații date de Ministerul Economiei Naționale, întrebăm, că nu s'ar putea pune în practică ideile dlui Valer Pop, fost ministru al comerțului și industriei, care a încurajat efectiv elementul românesc la acordarea autorizațiilor? Sub regimul actual de restricții, s'ar putea face tovărășii, cu capitaliști, de către un român capabil și corect, — chiar și fără alt avut decât acela al capacității profesionale.

E o chestiune, cu care merită să ne ocupăm. Când vom avea importatori români etnici, vom putea face apel la sentimentele lor patriotice, vom putea stăpâni disciplina economică, și vom scoate și moneda din jocul speculațiilor valutare, cari ne fac atâta rău!

VERAX

Compunerea activului și lichiditatea institutului „Albina“

în comparație cu dispozițiunile legii și reglementului pentru organizarea și reglementarea comerțului de bancă.

Situația per 31 Decembrie 1938 și 30 Iunie 1939

Legea pentru organizarea și reglementarea comerțului de bancă din 8 Mai 1934, modificată la 6 Iunie 1938, prevede o anumită proporție între disponibilitățile ei lichide (numerar în casă, la bănci, cec, etc.) și angajamentele luate. În cele ce urmează vom căuta, ca pe baza cifrelor din bilanțul dela 30 Iunie 1939, să stabilim în ce măsură satisface „Albina“ dispozițiunilor legii. Ca să putem constata aceasta trebue să stabilim următoarele:

1. Care este proporția depunerilor față de capitalul social plus rezervele: (L. B. art. 35 și R. B. art. 61).

2. Care este proporția între totalul obligațiunilor de orice fel (prin totalul obligațiunilor se înțelege totalitatea capitalurilor străine împrumutate de bancă, față de fondurile proprii compuse din capitalul social plus rezervele: (L. B. art. 36 și R. B. art. 62).

3. Care este proporția între rezervele disponibile sau ușor lichidabile — cel mult 30 zile dela cerere — (L. B. art. 40 și R. B. art. 66) față de angajamentele la vedere.

Depuneri spre fructificare

Art. 35 din L. B., respective art. 61 din Regulament dispune între altele că, totalul depunerilor pe care o bancă le poate primi nu poate fi mai mare ca de 9 ori valoarea capitalului social plus rezervele.

Din acest total, depozitele pe livrete de economie și contra bonurilor de Cassa la purtător, sau nominative dar plătibile la purtător, și cecuri circulare sau de călătorie, nu pot depăși de trei ori valoarea capitalului social, plus rezervele

În baza bilanțurilor încheiate la 31 Decembrie 1938 și la 30 Iunie 1939 se constată :

a) Capitalul social plus rezervele.

	31 Decembrie 1938	30 Iunie 1939
	Lei 150.643.521—	Lei 151.836.442—

b) Suma maximă a tuturor depunerilor poate fi 150.643.521— și, 151.836.442— X 9 de 1.335.791.689—, 1.366.527.978—.

c) Starea totală a depunerilor a fost la

	31 Decembrie 1938	30 Iunie 1939
	Lei 429.224.415—	Lei 402.800.891—
deci mai puțin cu	" 926.567.274—	" 963.727.087—
	Lei 1.355.791.689—	Lei 1.366.527.978—

Totalul depunerilor reprezintă 31.66%, din totalul depunerilor admise de lege la 31 Decembrie 1938 și 29.50% din totalul admis la 30 Iunie 1939.

d) Depozitele pe livretele de economie la purtător sau nominative dar plătibile la purtător pot fi de 3 ori mai mari decât capitalul social plus fondurile de rezervă adică de Lei 451.930.563— la 31 Decembrie 1938 și de Lei 455.509.326— la 30 Iunie 1939.

Starea din bilanț a acestor depuneri a fost la

	31 Decembrie 1938	30 Iunie 1939
	de Lei 43.769.087—	Lei 48.949.985—
aici trebuie să mai adăugăm și ratele depunerilor vechi scadente și nereclamate	" 61.302.367—	" 72.691.274—
avem deci astfel de depuneri în total de	Lei 105.071.454—	Lei 121.641.259—
mai puțin cu	" 346.859.109—	" 333.868.067—
	Lei 451.930.563—	Lei 455.509.326—

Din totalul admis de legea bancară, banca nu are utilizată decât o cotă de 23.24% respective 26.70% la data de 31 Decembrie 1938 respective la 30 Iunie 1939.

Totalul obligațiilor

Art. 36. din Legea bancară, și art. 62 din Regulamentul bancar prevăd că, „totalul obligațiilor de orice fel, pe care o bancă le poate contracta, nu

poate depăși de 12 ori valoarea capitalului plus fondul general de rezervă“.

Din bilanț reiese, că

„Albina“ avea la următoarele angajamente :	31 Decembrie 1938	30 Iunie 1939
Depuneri spre fructificare	Lei 429.224.415—	Lei 402.800.891—
Creditori	" 97.505.643—	" 110.212.576—
Reescont curent la Banca Naț. a Rom.	" 78.767.130—	" 88.770.280—
Reescont în conversiune (suma redusă)	" 101.934.681—	" 93.801.648—
Cecuri și ordine de plată emise	" 4.835.027—	" 3.547.429—
Scrisuri fonciare proprii	" 17.000—	" —
Dividente neridicate	" 398.749—	" 827.988—
Conturi diverse	" 12.302.167—	" 5.909.681—
Total angajamente .	Lei 724.984.812—	Lei 705.870.493—

După cum am mai arătat, capitalul social plus rezervele fac la 31 Decembrie 1938, Lei 150.643.521— și la 30 Iunie 1939, fac Lei 151.836.442—. La 31 Decembrie 1938 de 12 ori atâta fac Lei 1.807.722.252—. Reiese din cifrele de mai sus, că „Albina“ mai putea avea la această dată angajamente de Lei 1.082.737.440—, ca să ajungă la maximum angajamentelor admise de lege. Procentual angajamentele ei se ridică la 40%.

La 30 Iunie 1939 de 12 ori 151.836.442— fac Lei 1.822.037.304—. Deci și la această dată „Albina“ avea Lei 1.116.166.811— mai puține angajamente decât cele admise de lege. Procentual angajamentele sunt de 38.74%.

Angajamentele la vedere și mijloacele lichide

Art. 40 din L. B. și 66 din R. B. dispun că, „Băncile care primesc depuneri la vedere sau contractează alte obligațiuni la vedere, sunt obligate a avea o rezervă de cash, constituită conform art. 40. de cel puțin 10 la sută din totalitatea acestor angajamente.

În afară de aceasta, băncile sunt obligate a avea o rezervă ușor lichidabilă, constând din titluri de Stat sau garantate de Stat, efecte de comerț sau warante scontabile la Banca Națională a României, în proporție de 1/3 din aceste angajamente. Prin depozite și obligațiuni la vedere se înțeleg toate depozitele și obligațiunile contractate de bancă, a căror executare trebuie să aibă loc la cerere, sau într'un termen de maximum 30 zile.

Fac parte din angajamentele la vedere ale băncii și acceptele și girurile acordate de bancă pe efecte scadente în maximum 30 zile“.

Ca să putem stabili proporția mijloacelor lichide față de angajamentele la vedere ale institutului „Albina“ vom reproduce următoarele cifre :

a) Angajamentele la vedere		31 Decembrie 1938	30 Iunie 1939
1. Depuneri noi la vedere	Lei	218.371.145'—	Lei 233.517.386'—
2. Rate din depunerile vechi scadente dar nereclamate	"	61.302.367 —	" 72.691.274'—
3. Creditori la vedere	"	88.447.167'—	" 93.833.313 —
4. Cecuri și ordine de plată emise	"	4.835.027'—	" 3.547.429'—
5. Dividende neridicate	"	398.749'—	" 827.988'—
6. Conturi diverse	"	12.302.167'—	" 5.909.681'—
	Lei	385.656.622'—	Lei 410.327.071'—

b) Rezerve disponibile

1. Numerar	Lei	31.279.299'—	Lei 21.585.615'—
Disponibil la B. N. R. și Cec	"	76.005.662'—	46.355.523'—
Total	Lei	107.284.961'—	Lei 67.941.138'—
2. Rezerve ușor lichidabile:			
Disponibil la Bănci	Lei	10.258.422'—	Lei 8.368.421'—
Titluri de Stat	"	50.492.863'—	" 50.678.290'—
Efecte de comerț	"	169.714.751'—	180.440.069'—
	Lei	230.466.076'—	Lei 239.486.780'—

Să vedem acum care este după cifrele de mai sus proporția între rezervele disponibile și angajamentele la vedere? (Reg. B. art. 66).

1. Rezerva de 10% a numerarului după angajamentele la vedere cerută de lege trebuie să fie pentru „Albina” la

31 Decembrie 1938 de Lei 38.565.662'— după bilanț este de Lei 107.284.961'—, ceea ce face 27.82%⁰/₀, mai mult deci cu Lei 68.719.299'— și la

30 Iunie 1939 trebuia să fie de Lei 41.032.707'—, dar după bilanț este de Lei 67.941.138'—, ceea ce face 16.55%⁰/₀, mai mult cu Lei 26.908.431'—;

2. Rezerva ușor lichidabilă cerută de lege (1/3 după angajamentele la vedere) trebuie să fie la

31 Decembrie 1938 de Lei 128.552.207'—. După bilanț este de Lei 230.466.036'—, mai mare cu Lei 101.913.829'— și reprezintă 80%⁰/₀, iar la

30 Iunie 1939 trebuia să fie de Lei 136.775.690'—. După bilanț este de Lei 239.486.780'—, mai mare cu Lei 102.711.090'— și reprezintă 75%⁰/₀;

3. Rezerva numerarului cerută de lege (10%⁰/₀) plus rezerva ușor lichidabilă (33%⁰/₀) face la 31 Dec. 1938 total Lei 167.117.869'— (43%⁰/₀), pe când după bilanț această rezervă este la numerar de Lei 107.284.961'— (27.82%⁰/₀), iar la rezerva ușor lichidabilă de Lei 230.466.036'— (59.76%⁰/₀) în total Lei 337.750.997'— și reprezintă 87.58%⁰/₀.

La 30 Iunie 1939 rezerva numerarului cerută de lege (10%⁰/₀) plus rezerva ușor lichidabilă (33%⁰/₀) face total Lei 177.808.397'— (43%⁰/₀) pe când după bilanț această rezervă este la numerar de Lei 67.941.138'— (16.55%⁰/₀), iar la rezerva ușor lichidabilă de Lei 239.486.780'— (58.36%⁰/₀) în total Lei 307.427.918'— și reprezintă 74.91%⁰/₀.

Rezultă din cifrele de mai sus, că în ciuda crizei din Martie-Aprilie a. c., Banca Albina datorită puterii sale structurii interne și-a păstrat toată mobilitatea necesară astfel, că a putut face față cu toată promptitudinea tuturor cererilor de restituiri, fără să fi recurs la suspendarea creditelor.

Grație acestei politici sănătoase, depunătorii și-au păstrat întreg calmul și încrederea lor în bancă astfel, că la 30 Iunie a. c. constatăm un spor de cca 15 milioane la depunerile la vedere față de bilanțul din Decembrie trecut.

Obligativitatea legală a publicității normale a bilanțurilor bancare oferă nu numai posibilitatea de a se face extrem de interesante studii și observațiuni asupra acestor bilanțuri, ci mai ales controlul public asupra seriozității băncilor.

Iată sensul profund moral pe care legiuitorul a înțeles să-l pună la temelia noii organizări bancare. Publicul nu mai este lăsat la discreția aparențelor înșelătoare, ci este pus în măsură să facă direct observațiunile și reflecțiunile sale asupra situației băncilor cu cari lucrează. Noul legiuitor a înțeles să cimenteze legăturile dintre marele public și bănci, punând la fundamentul acestor legături: *încrederea*.

Judecate cele două bilanțuri ale Băncii Albina în lumina cifrelor și a considerațiunilor de mai sus, ne dispensează de orice alte comentare.

Sibiu, 4 Decembrie 1939.

NBP.

Problema transporturilor noastre.

Importanța căilor de comunicație în agrenajul vieții economice se compară adeseori cu rolul vinelor din corpul omenesc.

Din cele mai vechi timpuri, problema transporturilor a avut un loc de frunte în preocupările factorilor economici. Cu atât mai mult în timpurile progreselor actuale, transporturile constituiesc o parte integrantă din viața economică a fiecărui stat.

Configurația și așezarea geografică a unei țări, determină direcția de dezvoltare a mijloacelor de transport, astfel:

Țările așezate pe coasta mărilor au căutat să-și dezvolte mijloacele de comunicație pe apă;

Iar statele din interiorul continentelor și-au îndreptat stăruințele spre amplificarea mijloacelor de comunicație terestră.

Actualul secol a ridicat la mare importanță și un gen de transporturi cu totul noi; cele aeriene, mai ales pentru persoane și corespondență.

Cercetând problema transporturilor în țara noastră, observăm următoarele caracteristici:

a) Cel mai dezvoltat mijloc de comunicație la noi este clasicul transport pe drumul de fier;

b) În ultimul timp a început să se dea o importanță crescândă și modernizării șoselelor naționale;

vedere cercetarea mijloacelor de satisfacere a nevoilor indivizilor, satisfacere ce trebuie socotită țelul acțiunilor rămânând urmărirea unui câștig cinstit pentru întreprinzătorul unor asemenea acțiuni. În sensul acesta numai, putem judeca reușita acțiunilor după folosul adus colectivității căreia i s'a adresat și nu după rezultatele contului de Profit și Pierdere.

Dar ce rezultat pot aduce colectivității românești speculațiile egoiste ale întreprinzătorilor lacomi de surplusuri beneficiare?

Reintors de curând din Germania, socotesc încă proaspete observațiunile făcute acolo.

În tendința restaurației materiei și a folosirii cât mai mult a „Ersatz-urilor“, a surogatelor, Germania căuta prin orice sacrificiu crearea unor surse interne de aprovizionare. Regula economică derivată din principiul: *câștig maxim cu efort minim* era ca fabricantul să cumpere materii prelucrabile de acolo unde le-ar găsi cu prețurile cele mai convenabile și să întrebuinteze acele materii care pot să-i asigure cel mai mare câștig.

Preponderența materiilor prelucrabile raționale, — dacă nu chiar exclusivitatea lor deși implică cheltuieli enorme pentru întreprinzători și plusuri de muncă pentru muncitori, nu a diminuat producția ci dimpotrivă a sporit-o.

Faptul nu este deloc greu de înțeles dacă ne gândim că acolo a încetat a mai fi considerat interesul individual motorul activității economice. *Interesul colectivității* situat deplin în locul celui individual, produce acea stare de continuu entuziasm de muncă (*Schönheit der arbeit*) care fortifică puterile individuale de lucru. Interesului colectiv se adresează întreaga stimă, muncă și pricepere germană.

Odată cu marșul în Polonia s'a instituit contra speculei și a unei abuzive repartitțiuni de bunuri consumabile regimul „*Bezugsschein*“-urilor. Contra unei asemenea „*cartele*“ ce fiecare o putea avea fără nicio greutate dela serviciul din circumscripția căreia aparținea, se putea procura numai atât cât un consum normal pretinde. Timp de trei săptămâni cât am îndurat regimul „*rațiilor*“, nu am auzit nemulțumiri și nu am văzut gesturi potrivnice. Risipa este necunoscută. În plus nici un „*Pfennig*“ nu s'a adăugat vechilor prețuri. Specula fiind categoric interzisă, nu există.

Regimul restrictiv aplicat cu conștiințiozitate specifică germană, pentru preîntâmpinarea cumpărăturilor desordonate și împotriva înmagazinării lor masive în vederea speculațiilor, este dovada grijei serioase de prevedere, capabilă să asigure economiei germane o anumită rezistență în războiu.

Revenit în țară m'a surprins sporirea enormă a prețurilor și neconținutele indignări ale consumatorului rămas cu mijloacele de cumpărare, mult în urmă de a putea face față cheltuielilor necontestat necesare. Presa

nu a întârziat să arate aspecte ale diferitelor piețe. Specula este cunoscută fiecăruia atât cât îi este posibil să-și dea seama de realitatea faptelor.

Repercusiunea mișcării ascensionale a prețurilor se observă la hărțile de valoare. Urcarea prețurilor — devenită sistematică — determină o urcare a dividendelor valorilor industriale fapt care la rândul său influențează în scădere valorile cu venit fix.

Câteva cifre sunt lămuritoare:

Societăți	13 Ian. 1939	13 Nov. 1939
Astra Română	955— 960	1500—1510
Steaua Română	360— 370	680— 690
Concordia	540— 550	760— 770
Creditul Minier	242— 244	510— 515
I. R. D. P.	71— 72	350— 360
Petrolul Românesc	420— 425	680— 690
Petrol Block	66— 67	260— 270
Redevența	200— 205	280— 290
Prahova	132— 135	410— 420
Mica	1655—1660	1440—1450
Letea	980— 985	1430—1450
Clădirea Românească	330— 335	450— 460
Locuințe ieftine	240— 245	243— 250
Reșița	470— 475	590— 600
Carpatina	520— 530	710— 720
S. T. B.	1160—1170	1270—1280
S. R. D.	765— 770	970— 980
Creditul industrial	850— 855	850— 860

Evident, cursurile optime atinse de I. R. D. P. — 360 Lei și Petrol Bloche — 270 precum și urcarea vertiginoasă a celorlalte cursuri, sunt atitudini determinate și de importanța industriei petrolifere în actuala conjunctură de războiu, prețurile mari ale produselor rafinate românești și ale țiteiului pe piața internă și de export neputând rămâne fără urmări asupra orientării bursiei.

Rente	13 Ian. 1939	13 Nov. 1939
Renta Improprietăririi 5 ⁰ / ₀	61 ¹ / ₂ —61 ³ / ₈	50 ¹ / ₂ —50 ³ / ₈
„ înzestrării 4 ¹ / ₂ ⁰ / ₀	84 ¹ / ₄ —84 ³ / ₈	82 ¹ / ₂ —82 ³ / ₄
„ înzestrării mici	82 ¹ / ₄ —82 ¹ / ₂	78 ¹ / ₂ —79
„ refacerii 5 ⁰ / ₀	68 ¹ / ₈ —69	58 ¹ / ₂ —58 ³ / ₄
„ Imp. Unirii 5 ⁰ / ₀	71—71 ¹ / ₂	58 ¹ / ₂ —59
„ 1933	64 ³ / ₄ —65	61 ¹ / ₂ —61 ³ / ₄
„ Stabilizare 7 ⁰ / ₀	64 ³ / ₈ —64 ¹ / ₂	58 ¹ / ₂ —58 ³ / ₄
„ Desvoltare 7 ¹ / ₂ ⁰ / ₀	63 ¹ / ₈ —6 ¹ / ₄	57—57 ¹ / ₄

Coborârea cursului rentelor am prezentat-o ca o consecință a urcării valorilor industriale, respective petrolifere. Nu este mai puțin adevărat că și aci trebuie să recunoaștem manifestările speculei și mai ales a speculațiilor bursiere.

Vechea lege a speculei, neputând împiedeca întinderea speculei în măsura corespunzătoare normalizării prețurilor, comercianții dovedindu-se inadapabili

prevederilor legii, iar pe de altă parte mijloacele de control și reprimare nefiind eficient precizate, nu ma putea dăinui. În fața lipsurilor amintite și a insuficiențelor măsuri complimentare pentru combaterea speculei era necesar aducerea „Decretului-lege pentru înfrânarea și reprimarea speculei ilicite. Este cel mai nou semn că preocupările celor ce ne conduc nu sunt străine de realitatea speculei.

Speranțe bietului consumator în eficacitatea noii legi nu vor fi zadarnice dacă fără prea multă încetineală ostenele celor ce muncesc la stărpirea speculei nu se vor dovedi fără rost.

ALDEA OVIDIU D-TRU.

Din prevederile tratatului economic româno-german

Exploatarea bauxitei și industria de aluminiu.

Incheiat la 23 Martie anul curent, tratatul economic româno-german, a fost discutat și comentat mult timp, în urmă. Specialiștii ori nespecialiștii și-au spus punctul de vedere, aplaudând ori aducând critici, tratatului economic menit a produce — atunci — o desțindere în viața economică a țării, ca și în relațiile cu Germania.

Pentru punerea în aplicare a prevederilor acestui tratat specialiști germani fac minuțioase cercetări întocmind rapoarte detaliate cu rezultatele găsite și făcând propuneri concrete.

O deosebită însemnătate se acordă în acest tratat economic, exploatarea zăcămintelor de bauxită.

Grupul de specialiști germani au constatat că subsolul țării noastre este foarte bogat în bauxită, însă deși zăcămintele acestea sunt poate cele mai bogate din Europa, ele rămân neexploatate din lipsă de capital. După cercetările întreprinse reese cu aproximație cantitatea existentă și regiunile unde se găsește bauxita.

Astfel :

1. *În munții Bihorului*, conținutul de bauxită se poate evalua la 10 milioane tone, ori chiar 20 milioane de tone.

2. *În regiunea Remeți și Bancuta*, rezervele probabile de bauxită ar fi de 10 milioane tone.

3. *În regiunea Pietrosul*, s'ar găsi aproximativ 10 milioane tone, și

4. *În regiunea Turda*, se găsesc zăcăminte de bauxită în cantități mai reduse, de aproximativ 2 milioane tone.

În total, zăcămintele de bauxită din țara noastră sunt evaluate de cercetătorii specialiști germani, la 42 milioane tone. Bauxita noastră conține 57, 5-65-5 la sută aluminiu, 1, 3-6, 6 la sută siliciu și 11-25 la sută fier.

Industria exploatarea de bauxită este foarte redusă deși se găsesc zăcăminte în cantități mari, iar calitatea este superioară. Două întreprinderi pot fi amintite: Bauxita S. A. din București, care posedă zăcămintele din județul Bihor și Aur S. A. R., care posedă zăcămintele din județul Turda. Cantitatea exploatarea anual este de 10 mii tone, ceea ce reprezintă un procent extrem de scăzut. Interesant este să amintim că :

<i>Ungaria</i>	produce anual	. 452.000	tone,
<i>Jugoslavia</i>	„	„	. 354.000 „ și
<i>Grecia</i>	„	„	. 122.000 „

Rezultă de aci că industria exploatarea de bauxită este neînsemnată. Cauzele acestei producții extrem de reduse nu sunt de loc reale. Impresia, la noi, este că bauxita are o calitate mult inferioară și în consecință nu poate fi exportată, lipsindu-i debușeurile. Din cercetările Comisiei germane rezultă tocmai contrarul, adică bauxita noastră este de calitate superioară. Mai de grabă credem că, producția redusă se datorește lipsei de capitaluri necesare și mai ales lipsei totale a industriei de aluminiu. O industrie de aluminiu dezvoltată ar contribui în mod direct la creșterea producției de bauxită. În privința aceasta, se aduce argumentul că întreaga consumație a țării noastre de aluminiu, anual, este de 700 tone. Ori din 8000 tone de bauxită se extrage 2000 tone aluminiu, deci, necesitățile pieței noastre sunt suficient acoperite cu producția, chiar extrem de redusă, a industriei existente.

În raportul comisiei de specialiști germani se precizează lipsa unei industrii de aluminiu, care, ar necesita aproximativ un capital de 1 miliard lei, pentru crearea de fabrici corăspunzătoare. În tot cazul, se impune intensificarea producției de bauxită care poate fi ușor exportată în Germania, unde industria de aluminiu ar putea-o folosi fiindu-i chiar necesară.

Acestea sunt în rezumat rezultatele cercetărilor întreprinse de o comisiune de experți germani. E bine că avem posibilitatea, deși în felul acesta, să ne cunoaștem bogățiile variate ale subsolului, pe cari noi le disprețuim, la noi mult le găsim de calitate mai proastă în timp ce străinii le constată de calitate mai superioară. Ni se deschid posibilități frumoase industriale, ni se oferă debușuri sigure, inițiativa ne este sugerată, încât, nouă ne rămâne formarea de capitaluri, de întreprinderi naționale fără să așteptăm contribuția prea mult interesată a capitalurilor importate. Câștigurile ce ar putea realiza mai bine să rămână în țară, de ele să se folosească economia națională și statul român.

O industrie națională de aluminiu, bine organizată, poate asigura statului însemnate câștiguri cu cari să se aumenteze fondurile apărării naționale.

Această chestiune să preocupe cercurile noastre conducătoare, că economia țării nu ar avea decât de câștigat, de pe urma înființării pe baze temeinice a

industrii de aluminiu, ca și de pe urma exploatării în cantități mari a bauxitei.

Să sperăm, că punerea în aplicare a tratatului economic româno-german va găsi o industrie de aluminiu formată.

ION D. PITU.

CRONICA.

Pentru înzestrarea Armatei aflăm că „Albina” institut de credit și de economii, Sibiu a semnat suma de Lei 50.000.000 — Bonuri.

Director General la Cassa Generală de economii din Sibiu. (Hermannstädter allgemeine Sparkassa), vechia și fruntașa bancă a compatrioților noștri Sași, a fost numit, Domnul *Dr. Gustav Adolf Klein*, directorul numitei bănci și zelosul Președinte și a „Federalei Cooperativelor Raiffeisen, Societate Cooperativă” din Sibiu. Felicitările noastre!

Casa Autonomă a Fondului Apărării Naționale.

Publicație

privitoare la aplicarea Legii care autoriză emisiunea Bonurilor pentru înzestrarea armatei.

Pentru acoperirea necesităților înzestrării armatei și pentru a da posibilitatea plasării capitalurilor în valori mobiliare pe termen scurt, prin Inaltul Decret-Lege Nr. 4111/939, publicat în Monitorul Oficial Nr. 269 din 20 Noembrie 1939 și Jurnalul Consiliului de Miniștri Nr. 3589, publicat în Monitorul Oficial Nr. 279 din 1 Decembrie 1939, Casa Autonomă a Fondului Apărării Naționale a fost autorizată să emită „Bonuri pentru înzestrarea Armatei”, purtătoare de dobândă și rambursabile „al pari”.

1. Emisiunea acestor Bonuri se face prin Casa Autonomă de Finanțare și Amortizare cu începere dela 1 Decembrie 1939.

2. Bonurile pentru înzestrarea Armatei vor purta o dobândă de $4\frac{1}{2}\%$ pe an plătită neto de orice taxe și impozite.

3. De asemeni, Bonurile pentru înzestrarea Armatei vor fi prevăzute cu un Talon fracționat, care să permită subscriitorului să primească oricând la cerere, înainte de scadența bonului, însă numai după 6 luni dela subscriere, o parte din suma subscrisă. În acest scop, se vor emite două tipuri de Bonuri pentru înzestrarea Armatei și anume:

Bonuri pe termen de 3 ani cu un Talon fracționat de 20% din valoarea totală a Bonului și Bo-

nuri pe termen de 5 ani cu un Talon fracționat de 30% din valoarea totală a Bonului.

4. Bonurile pentru înzestrarea Armatei se vor emite în bucăți de valoare nominală de: Lei 1000, Lei 2000, Lei 5000, Lei 10.000, Lei 50.000, Lei 100.000 sau multipli acestei sume.

Această valoare nominală va fi repartizată precum urmează:

La Bonul cu termen de 3 ani: 80% Corpul Bonului și 20% Talonul fracționat iar

La Bonul cu termen de 5 ani: 70% Corpul Bonului și 30% Talonul fracționat.

5. Dobânda Bonurilor pentru înzestrarea Armatei se va plăti semestrial la 1 Decembrie și 1 Iunie ale fiecărui an, începând să curgă dela începutul semestrului înăluntru cărui s'a făcut subscrierea.

6. În acest scop Bonurile vor purta, atât la Corpul Bonului, cât și la Talonul fracționat, câte un cupon pentru fiecare scadență semestrială.

7. Rambursarea Bonurilor pentru înzestrarea Armatei — Corp și Talon — se va face după expirarea termenului pentru care aceste Bonuri au fost subscrise — termen de 3 sau de 5 ani — care se socotește dela data emisiunii arătată atât pe Corpul Bonului, cât și pe Talonul fracționat, în timp ce dobânda se plătește tot pe 3 sau 5 ani socotiți însă dela începutul semestrului înăluntru cărui s'a făcut subscrierea.

8. Rambursarea Talonului fracționat se va putea face, la cererea purtătorului chiar și înaintea termenului de rambursare, oricând, după 6 luni dela data emisiunii. În acest scop, purtătorul va putea prezenta la ghișeele Băncii Naționale a României, Talonul nedetașat de Corpul Bonului și purtând cuponul său pe semestrul în curs și următoarele atașate.

Talonul se va detașa la ghișeele Băncii Naționale a României, care vor plăti valoarea lui nominală integrală, aplicând atât pe Corpul Bonului, cât și pe Talonul fracționat o ștampilă cu mențiunea: „Talonul retras la data de” după care Corpul Bonului se va restitui purtătorului.

9. Serviciul dobânzilor, rambursarea Bonurilor și plata Talonului fracționat, se vor face cu prioritate din Fondul Apărării Naționale prin Banca Națională a României, — Casa Autonomă a Fondului Apărării Naționale constituind din timp provizioanele necesare în acest scop.

10. Plata dobânzilor precum și rambursarea Bonului (Corp sau Talon) vor fi făcute purtătorului fără niciun fel de reducere, adică aceste plăți sunt scutite de orice fel de impozit și de orice fel de taxă sau drepturi de orice natură prezente sau viitoare, percepute sau impuse de Stat, Ținut și Comună.

11. Bonurile pentru înzestrarea Armatei sunt lombardabile la Banca Națională a României, Casa Națională de Economii și Cecuri Poștale și Casa de Depuneri și Consemnațiuni. De asemeni, ele vor fi primite ca și celelalte titluri de Stat la valoarea lor nominală, în garanție pentru licitațiile de Stat, Regii Autonome, Direcții Speciale și Administrații locale, precum și ca garanție pentru executarea contractelor.

12. Bonurile pentru înzestrarea Armatei, Corp și Talon fracționat, precum și cupoanele lor, vor fi pri-

mite, începând cu 15 zile înainte de scadență, la valoarea lor nominală în plata de impozite sau taxe, datorate Statului.

13. Instituțiile de credit, particulare sau publice, precum și alte întreprinderi, care sunt obligate să aibă în permanență în numerar o anumită proporție din angajamentele lor de plată, sunt autorizate prin art. VIII al Legii pentru autorizarea emisiunii Bonurilor, să înlocuiască acest numerar prin Taloane fracționare atașate Bonurilor pentru Inzestrarea Armatei, din momentul în care aceste Taloane devin rambursabile conform celor arătate mai sus.

Prin măsura aceasta instituțiile respective au posibilitatea să fructifice un capital, care altfel ar rămâne neproductiv.

14. Instituțiile sau întreprinderile, publice sau particulare, obligate în virtutea legilor, regulamentelor sau statulelor în vigoare de a plasa anumite fonduri în titluri de Stat, vor constitui 30% din aceste plasmamente în Bonuri pentru Inzestrarea Armatei prin subscriere directă la Casa Autonomă de Finanțare și Amortizare, înaintând odată cu declarația de subscriere și extrasul din legea, regulamentul sau statutul, care stabilesc obligațiunea plasării fondurilor în titluri de Stat, precum și ultimul lor bilanț.

Valoarea nominală astfel subscrisă va fi rotunjită în mii de Lei, pentru a putea subscrie nominal de Bonuri fără fracțiuni.

Contravaloarea Bonurilor subscrise pe baza aliniatului precedent se va depune la Banca Națională a României, chitanța de depunere a sumei servind pentru eliberarea titlurilor.

15. Cu începere dela 1 Ianuarie 1940 toți acei, cari constituiesc garanții legale de orice fel, sunt obligați conform art. X din legea pentru autorizarea emisiunii bonurilor, să depună o cotă de 25% din valoarea acelor garanții în Bonuri pentru Inzestrarea Armatei.

Această obligațiune privește numai garanțiile dela 12.000 Lei în sus și ea urmează să fie îndeplinită, fie prin subscriere directă de Bonuri pentru Inzestrarea Armatei, fie prin depunerea contravalorii lor la un ghișeu de subscriere.

Bonurile subscrise direct vor fi utilizate de subscriitor ori de câte ori va avea de îndeplinit obligațiunile prevăzute de art. X din Lege.

Dovada subscrierii directe se va face la autoritatea unde se depune garanția prin prezentarea Bonurilor și a borderoului original de proprietate, eliberat de Casa Autonomă de Finanțare și Amortizare pe numele celui obligat să constituie garanția.

În cazul subscrierii, dacă eliberarea Bonurilor nu poate fi făcută imediat, chitanța eliberată de ghișeu de subscriere va ține locul Bonurilor până la emiterea lor.

În cazul în care cota de 25% din garanție se va constitui în numerar, suma va fi depusă la Banca Națională a României pe seama și în contul Casei Autonome a Fondului Apărării Naționale, chitanța de depunere a sumei făcând dovada îndeplinirii obligațiunei.

Suma astfel depusă va fi restituită depunătorului fără dobândă, prin Instituția care a emis chitanța, în termen de 15 zile dela data depunerii chitanței la acea Instituțiune.

Depunătorul va putea însă cere oricând să i se elibereze pentru aceasta sumă Bonuri de o valoare corespunzătoare. În acest caz, dobânda va curge dela data depunerii sumei.

16. Transmisiunea Bonurilor pentru Inzestrarea Armatei se va face cu borderou de proprietate emis de către transmițător cu arătarea adresei sale precum și a numelui și adresei persoanei asupra căreia se transmite.

17. În caz de pierdere, furt sau distrugere a Bonurilor sau cupoanelor se vor aplica dispozițiunile Legii privitoare la titlurile pierdute furate sau distruse.

18. Prescripțiunea capitalului și a dobânzilor Bonurilor pentru Inzestrarea Armatei va fi aceea prevăzută de Legea Contabilității Publice, adică: 10 ani pentru capital și 5 ani pentru cupoanele de dobândă.

19. Odată cu depunerea declarației de subscriere, subscriitorul va achita valoarea integrală a Bonurilor subscrise.

20. În mod excepțional însă, cei care vor face subscrierea dela 1 Decembrie 1939 până la 1 Martie 1940, vor beneficia de plata dobânzii anticipată pe primul semestru și de o bonificație — astfel ca prin depunerea sumei de: Lei 970 să obțină un titlu de 1000 Lei.

În acest caz, cuponul plătit anticipat se va deconta la emisiune.

21. Toate operațiunile de subscriere și emitere a Bonurilor pentru Inzestrarea Armatei sunt scutite de orice fel de impozite sau taxe către Stat, Ținut și Comună.

22. Ghișeu de subscriere va elibera pe numele subscriitorului o chitanță tip, numerotată, detașată dela declarația de subscriere. Această chitanță va face dovada sumei depuse și a valorii Bonurilor subscrise și va ține loc de titlu provizoriu până la emiterea Bonurilor.

Bonurile subscrise se vor elibera la ghișeau Băncii Naționale a României numai contra remiterii suszisei chitanțe și vor fi însoțite de un borderou de proprietate eliberat de Casa Autonomă de Finanțare și Amortizare pe numele subscriitorului.

23. Pentru a permite și subscripțiilor particulare să contribuie la sprijinirea operei de apărare națională plasându-și disponibilitățile în Bonurile pentru Inzestrarea Armatei ce se emit în condițiunile arătate mai sus, se vor primi subscrieri în Capitală și provincie la următoarele instituții:

Banca Națională a României, centrale și sedii
Administrațiile financiare;

Casa Națională de Economii și Cecuri Poștale
Institutul Național al Cooperăției;

Casa de Depuneri și Consemnațiuni, precum și la băncile autorizate să primească subscrieri.